

Гіперпаратиреоз виникає при надлишку паратиреоїдного гормону в крові, тому що активно працюють паращитовидні залози в організмі. Дуже важливо вчасно виявити причину захворювання, тому що воно має ряд негативних наслідків для пацієнта і може бути причиною серйозних проблем зі здоров'ям.

Причини гіперпаратиреозу

Це захворювання виникає тоді, коли дуже багато виробляється паратгормону, з-за нього зростає рівень кальцію і при цьому падає рівень фосфору в крові.

Первинний гіперпаратиреоз виникає:

1. При доброякісної пухлини залози - аденомі.
2. У випадку раку пара щитовидної залози.

Вторинний гіперпаратиреоз виникає:

1. При нестачі кальцію, з-за того, що травна система не може повноцінно засвоювати кальцій, який міститься в їжі.
2. Через нестачу вітаміну D, з його допомогою підтримується норма кальцію в крові.
3. При хронічній нирковій недостатності.

Симптоми гіперпаратиреозу

Гіперпаратиреоз діагностуються ще до того, як проявляються перші ознаки захворювання. Якщо симптоматика яскраво виражена, це говорить про те, що вже пошкодилися деякі органи з-за того, що підвищився рівень кальцію в крові знизився в кістках. Симптоми можуть бути легкими, не специфічними для даного захворювання, а можуть бути дуже серйозними.

Найчастіше у людини виникають такі ознаки гіперпаратиреозу:

1. Кістки стають крихкими, з-за цього людина ризикує отримати перелом - остеопороз.
2. В нирках утворюються камені.
3. Часте сечовипускання.
4. Біль в області живота.
5. Людина швидко стомлюється, постійно відчуває слабкість.
6. Погіршується пам'ять, виникає депресивний стан.
7. Болі в суглобах і кістках.
8. Постійно хворий почуває себе дуже погано.
9. Виникнення нудоти, блювання і втрата апетиту.

Ускладнення гіперпаратиреозу є недолік кальцію в кістках і високий показник кальцію в крові, тоді можуть з'являтися такі захворювання:

1. Остеопороз, коли людина втрачає кальцій, кістки слабшають, часто ламаються.
2. В нирках утворюються камені, якщо кальцію в крові багато, він починає налягоджувати в нирках, при цьому виникає сильний біль при сечовипусканні.
3. Захворювання серця і судин, людина страждає гіпертонією.
4. Гіперпаратиреоз неонатального характеру найбільше небезпечний для вагітних жінок, тому що новонароджений ризикує народитися з нестачею кальцію.

Діагностика гіперпаратиреозу

1. Про захворювання може свідчити аналіз крові, який хворий здав натщесерце, він показує підвищений рівень кальцію.
2. Аналіз сечі говорить про роботу нирок і показує, скільки кальцію міститься в сечі. Також даний тест говорить про те, наскільки важко протікає захворювання.
3. З допомогою остеоденситометрії можна дізнатися про щільності кісткової тканини.
4. Рентген нирок показує наявність каменів.
5. За допомогою УЗД досліджуються паращитовидні залози, щоб дізнатися, де саме виникло захворювання.

Лікування гіперпаратиреозу

При первинному гіперпаратиреозі - хірургічне лікування.

При вторинному - постійний прийом кальцію та вітаміну D3.

Гіпопаратиреоз - це захворювання, що розвивається на тлі дефіциту в організмі гормону паращитовидних залоз паратгормону або порушення чутливості тканинних рецепторів до нього, в результаті чого спостерігається зниження функції паратгормону. Це стан, як правило, супроводжується нападами тонічних судом. Ця патологія може виникнути в будь-якому віці і стати причиною порушення обміну в організмі фосфору і кальцію.

Причини розвитку гіпопаратиреозу

Гіпопаратиреоз може виникнути:

- В результаті хірургічного втручання на щитовидній залозі і будь-яких інших органів шиї, які супроводжуються пошкодженням паращитовидних залоз;
- Після крововиливи у тканини паращитовидних залоз, пов'язаного з травмою шиї;
- На тлі запального ураження паращитовидних залоз;
- Внаслідок ураження паращитовидних залоз, а також області шиї пухлинними метастазами;
- У результаті природженого недорозвинення паращитовидних залоз;
- Після радіаційного впливу внаслідок лікування токсичного зоба радіаційним йодом;
- На тлі аутоімунних або системних захворювань..

Симптоми гіпопаратиреозу

Основним клінічним проявом гіпопаратиреозу є тетанічний судомний синдром.

Часто, приступу судомного синдрому передують скутість м'язів, відчуття оніміння, повзання мурашок по пальцях верхніх і нижніх кінцівок, над верхньою губою, а також поява похолодання і поколювання в кінцівках. Після появи провісників, з'являються судоми окремих симетрично розташованих груп м'язів, це можуть бути до початку м'язи рук, потім ніг. Досить рідко можуть зачіпатися м'язи обличчя, а ще рідше - м'язи тіла або внутрішніх органів.

При гіпопаратиреозі судоми завжди супроводжуються яскраво вираженим больовим синдромом. При легкій формі захворювання виникнення судом спостерігається від 1 до 2 разів на тиждень, і тривають хвилини. Однак при важкому перебігу захворювання виникнення судом може спостерігатися у хворих до декількох разів в день і можуть тривати до кількох годин. Вони можуть носити спонтанний характер або можуть викликатися якими-небудь зовнішніми подразниками. М'язовий спазм може супроводжуватися перепадами артеріального тиску, почастишенням серцебиття, блідість шкірних покривів, розладом травлення. В особливо важких випадках може відбуватися втрата свідомості.

Лікування гіпопаратиреозу

Лікування гіпопаратиреозу, а також попередження судомних нападів, повинно проводитися тільки під постійним наглядом лікаря-ендокринолога.

Хворим призначається дієта, яка багата кальцієм, магнієм, але при цьому бідна фосфором - це молочнокислі продукти, фрукти і овочі. В період загострення захворювання вимушеним заходом є обмеження, а в деяких випадках, навіть повна відмова від м'ясних продуктів. Також, дуже важливий прийом з продуктами харчування вітаміну D, він міститься у великій кількості печінки, жовтку яєць і риб'ячому жирі.

Медикаментозне лікування гіпопаратиреозу полягає в призначенні препаратів кальцію, спільно з препаратами, що підвищують його всмоктування в кишечнику хворого. рекомендується разом з ним застосовувати препарати вітаміну D3. Для збільшення вироблення власного вітаміну D в організмі хворого з хронічним гіпопаратиреозом їм рекомендують прийняття сонячних ван.